

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1079/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 102.K.704.295/2024/47. számú ítélete, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:168. § (1)-(2) bekezdései, 4:170. § (1) bekezdése és 4:175. § (1)-(2) bekezdései alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz és abban kérte a Fővárosi Törvényszék 16.K.702.442/2023/33. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 102.K.704.295/2024/47. számú ítélete, továbbá a Ptk. 4:168. § (1)-(2) bekezdése, 4:170. § (1) bekezdése és 4:175. § (1)-(2) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárás során megállapított tényállás szerint az ügy lényege az alábbiakban foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (az alapügy felperese) és volt házastársa házasságából egy gyermek született. A gyermek feletti szülői felügyeleti jogot az édesanya gyakorolja bíróság által korábban végzéssel jóváhagyott, jogerős egyezség alapján, a szülők között azonban a szülői felügyeleti jog gyakorlása iránt per van folyamatban az iratok szerint.
- [4] A Budapest Főváros Kormányhivatal II. Kerületi Hivatala (az elsőfokú gyámhatóság; az alapügy I. rendű alperese; a továbbiakban: I. rendű alperes) hivatalból védelembevételi eljárást indított, mivel az indítványozó bejelentette, hogy az édesanya részéről a gyermeket bántalmazás érte. Az I. rendű alperes a gyermek védelembe vételéről rendelkezett. A védelembe vételt elrendelő határozat ellen az indítványozó keresettel élt. Az indítványozó keresete nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban:

Bíróság) a 2024. január 9. napján kelt, 16.K.702.442/2023/33. számú ítéletével a határozatot megsemmisítette és az I. rendű alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásában a Bíróság előírta, hogy az I. rendű alperesnek meg kell vizsgálnia a felek által hivatkozott körülményeket, figyelembe kell vennie a határozathozatalt megelőzően benyújtott bizonyítékokat, majd a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték egyenkénti, majd összességében történő okszerű értékelésével kell a döntését ismételten meghoznia, melyben a mérlegelés szempontjait és döntése indokait is részletesen ki kell fejtenie.

- [5] Az indítványozó a 2024. február 19. napján előterjesztett kérelmében kérte az I. rendű alperesnek a gyermek védelembe vétele ügyében lefolytatott eljárásból való kizárását, ugyanis álláspontja szerint az I. rendű alperestől nem várható el az ügy tárgyilagos megítélése. Az indítványozó kizárási kérelme folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: III. rendű alperes) 2024. április 23. napján kelt végzésével az indítványozó kizárásra vonatkozó kérelmét elutasította.
- [6] Az indítványozó a 2024. február 19. napján előterjesztett kérelmében a III. rendű alperessel szemben is kizárásra vonatkozó kérelmet terjesztett elő tekintettel arra, hogy a Bíróság előtt a III. rendű alperes aktusait és mulasztásait is támadta, így a III. rendű alperes, mint az I. rendű alperes felügyeleti szerve a kizárás tárgyilagos megítélésére és a felügyeleti jogkör gyakorlására pártatlan módon nem képes. Az indítványozó kizárási kérelme folytán eljáró belügyminiszter (a továbbiakban: II. rendű alperes) 2024. március 26. napján kelt végzésével az indítványozó kizárásra vonatkozó kérelmét elutasította.
- [7] Az I. rendű alperes 2024. július 2. napján kelt végzésével a gyermek védelembe vételét nem rendelte el.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően keresetet nyújtott be, amelyben az I. rendű alperesi végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, valamint keresetében támadta a II. és III. rendű alperesek kizárás tárgyában hozott végzéseit is. A Bíróság a 2025. november 11. napján kelt, 102.K.704.295/2024/47. számú ítéletével a keresetet elutasította. A Bíróság azt vizsgálta, hogy az I. rendű alperes eleget tett-e a Bíróság 16.K.702.442/2023/33. számú ítéletében foglaltaknak, amely során megállapította, hogy az I. rendű alperes a hivatkozott ítéletben foglalt iránymutatásoknak a megismételt eljárásban eleget tett. A Bíróság 102.K.704.295/2024/47. számú ítéletében részletesen számba vette az indítványozó által eredeti keresetében is előterjesztett jogsértéseket, amelyek értékelését a Bíróság már a 16.K.702.442/2023/33. számú ítéletével egyébként elvégezte (Indokolás [66]–[72]). A Bíróság részletesen vizsgálta továbbá az indítványozó által előterjesztett eljárási jogszabálysértéseket (Indokolás [73]–[93]). Összegezve a Bíróság kimondta, hogy az I. rendű alperes a megismételt eljárásban a 16.K.702.442/2023/33. számú ítélet iránymutatásának megfelelően hozta meg döntését, az indítványozó a peres eljárás során a felülvizsgálni kért közigazgatási tevékenységekre vonatkozóan

eljárásjogi, vagy anyagi jogi jogszabálysértést a II. rendű alperes és a III. rendű alperes tekintetében sem tudott bizonyítani.

- [9] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, illetőleg 27. § (1) bekezdésére alapított panaszát, amelyben a Fővárosi Törvényszék 16.K.702.442/2023/33. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 102.K.704.295/2024/47. számú ítélete, továbbá a Ptk. 4:168. § (1)–(2) bekezdése, 4:170. § (1) bekezdése és 4:175. § (1)–(2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a Nemzeti Hitvallást, a B) cikk (1) bekezdését, az L) cikk (1) és (3) bekezdéseit, az R) cikk (1)–(3) bekezdéseit, a T) cikk (1) és (3) bekezdéseit, az I. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a II. cikket, a VI. cikk (1) bekezdés első mondatát, a XV. cikk (1)–(3) és (5) bekezdéseit, a XVI. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a XX. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, a 24. cikk (1) bekezdését, (2) bekezdés c)–d) pontját, (3) bekezdés a)–b) pontját, és a 28. cikket jelölte meg.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Bíróság „az ítéleti indokolás szerinti tényállás alkotmányjogilag, alapjogilag is releváns tisztességtelen hiányosságai, iratellenességei folytán nem jutott arra a következtetésre, hogy a gyámhivatal eljárása és aktusai tisztességtelenek”, valamint „a bíróság eljárása, döntése az indokolási hiányosságok miatt is tisztességtelen, alaptörvény-ellenes”, amelyek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XVI. cikk (1)–(3) bekezdései, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt alapjogait és ezek a B) cikk (1) bekezdésének és a 28. cikk sérelméhez is vezettek.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a Ptk. 4:168. § (1)–(2) bekezdése, 4:170. § (1) bekezdése és 4:175. § (1)–(2) bekezdése több szempontból alaptörvény-ellenes, mert aránytalanul és szükségtelenül korlátozza a különélő szülő szülői felügyeleti jogát, törvényes képviselői jogállását, alapvető jogait. E körben az indítványozó állítja, hogy a hivatkozott Ptk. rendelkezések nem csak az indítványozó, hanem a gyermek alapjogait is aránytalanul és szükségtelenül korlátozzák. A Ptk. hivatkozott paragrafusai az alkotmányjogi panasz szerint a B) cikk (1) bekezdését, az L) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését, a II. cikket, a VI. cikk (1) bekezdés első mondatát, a XVI. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a XX. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket sértik, tekintettel arra, hogy indokolatlanul szűkre szabja a megváltoztathatóság körét, ezzel pedig szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a különélő szülő jogait, mely korlátozásra nem a gyermek érdekében kerül sor.
- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról döntené jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának

törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó a 102.K.704.295/2024/47. számú ítéletet 2026. január 5. napján vette át, alkotmányjogi panaszát pedig határidőben, 2026. március 4. napján terjesztette elő.
- [15] 3.2. A panasz felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezéseket [Abtv. 26–27. §§]. Ezek szerint az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 26. § (1) bekezdés]. Alkotmánybírósághoz fordulhat alkotmányjogi panasszal továbbá az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az ítéletek ellen fellebbezésnek helye nincs, az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult per felperese volt, indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [16] 3.3. Az indítványozó által sérelmesnek tartott Ptk. rendelkezések kapcsán (lásd: 1. pont) megállapítható, hogy a beadvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel a Bíróság a panasszal támadott ítéletben azokat nem alkalmazta, így ezeket az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta.
- [17] 3.4. A 3.3. pontban kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság kizárólag az Abtv. 27. §-a szerinti panaszelem vizsgálatát folytatta le. Az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, a sérelmezett ítéleteket, a sérelmezett Ptk. rendelkezéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, így a határozott kérelem követelményének a beadvány e tekintetben megfelel.
- [18] 3.5. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [19] Jelen alkotmányjogi panasz esetében a Nemzeti Hitvallásra, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, L) cikk (1) bekezdése, R) cikk (1)–(3) bekezdései, T) cikk (1) és (3) bekezdései, I. cikk (1)–(3) bekezdései, és az Alaptörvény 24. cikkére, 28. cikkére nem

lehet alappal hivatkozni, mivel ezek önmagukban nem vetik fel az indítványozó Alaptörvényben garantált jogainak sérelmét {3152/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [19]; 34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [30]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {a B) cikk (1) bekezdésére például: 3370/2023. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [20]; a C) cikk (1) bekezdésére például: 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; az L) cikk (1) bekezdésére, az R) cikk (1)–(3) bekezdéseire és a 28. cikkre összefoglalóan például: 3244/2024. (VII. 5.) AB határozat, Indokolás [16]; a T) cikk (1) és (3) bekezdésére például: 3243/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; az I. cikk (1)–(3) bekezdésére például: 16/2021. (V.13.) AB határozat, Indokolás [21]; az 1. cikk (2) bekezdés b) pontjára például: 3290/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [30]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.

- [20] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény II. cikk, XV. cikk (1)–(3) és (5) bekezdéseire, valamint XX. cikk sérelmére is, ám az indítványozó csak megnevezte ezen cikkeket, rájuk vonatkozóan a beadvány nem tartalmazott indokolást, így ezekkel az Alkotmánybíróság nem foglalkozott.
- [21] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (1)–(3) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetőek, ekként azokra (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz. Ezen cikkekre vonatkozóan az indítvány tartalmazott indokolást, így teljesítik a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiból fakadó követelményét.
- [22] 3.6. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében (magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnevét tiszteletben tartásához való jog), a XVI. cikk (1)–(3) bekezdéseiben (gyermekjogok), a XXIV. cikk (1) bekezdésében (tisztessegi eljárásról való jog), valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben (tisztessegi eljárásról és jogorvoslatról való jog) foglalt jogai sérelme a következőkben foglalható össze. A mindösszesen 252 oldalt számláló alkotmányjogi panasz végigveszi az indítványozónak a korábbi eljárások során benyújtott beadványait (kiadmányozással, eseti gyámrendeléssel, egyezség alkalmazásával, szakértői vélemény általa megismerhetőségével, kizárással kapcsolatos beadványok) és utal arra, hogy ezekkel a bíróság nem foglalkozott „alkotmányos mértékben”,

valamint ügyében nem engedett teret a bizonyításnak, amely véleménye szerint rendkívül tisztességtelen, kirívóan önkényes, és alaptörvény-ellenességet idézett elő. Megállapítható, hogy a panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1)–(3) bekezdései és a XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét a tisztességes eljáráshoz való joggal hozta összefüggésbe, és azon keresztül vélte sérülni ezen cikkeket is.

- [24] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3283/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. E körben ugyanakkor az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben az eljáró bíróságok tényállás-megállapítását és bizonyíték-értékelését kifogásolta, melyek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik, függetlenül az indítványozó állításainak helytállóságától vagy éppen azok helytelenségétől. A Bíróság az ügy érdemében kellő, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megfelelő részletességű indokolással adott számot a jogi álláspontjáról az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben. Önmagában az a tény, hogy az

indítványozó a bíróságok jogértelmezését nem osztja, még nem adhat azonban alapot alkotmányjogi panaszra. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}.

[26] Az Alkotmánybíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény vizsgált cikkelyeivel összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem tartalmaz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.

[27] 4. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti és Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró